

Mantana

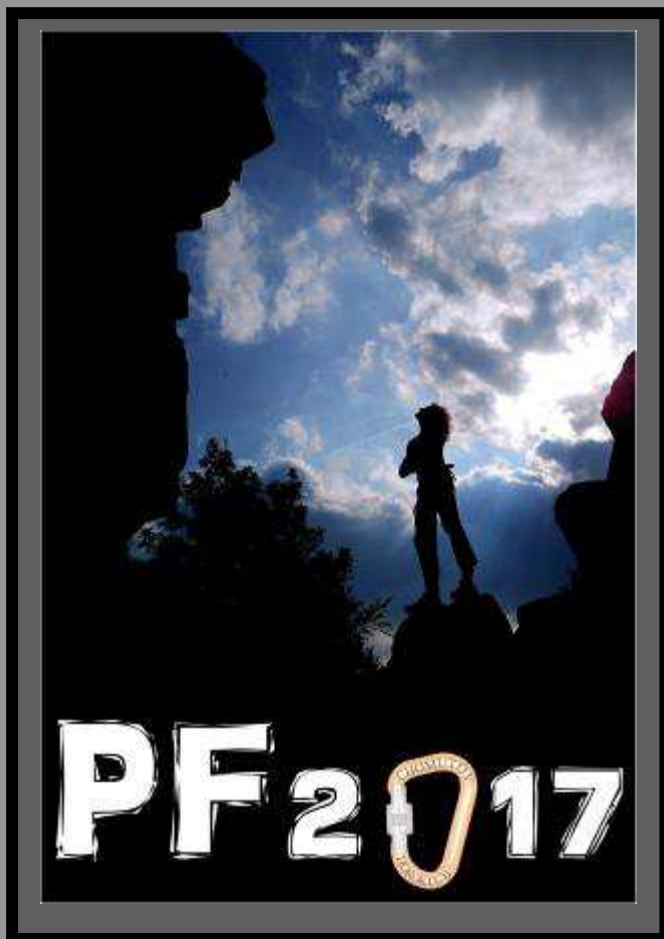
měsíčník pro individua a individuality

listopad 2016

Úvodní slovo

Zdravím všechny čtenáře Mantany. Sice uplynulý rok 2016 ještě není ukončen, ale ve chvíli, kdy se vám dostane do kompu toto číslo, tak tomu již téměř bude. Úvodní slovo jsem si vyhradil pro sebe, neboť chci za všechny, co se podílejí na chodu našeho občasníku, poděkovat za přízeň čtenářům. Já osobně bych chtěl hlavně poděkovat Pavlovi „Párkovi“ Suchopárkovi za rubriku, Kdo, co, komu ... a Květušce Svinářkové za úvodní hlavičky, čímž zvýšila již tak vysokou prestiž našeho čtiva. V průběhu roku 2016 jste mohli číst více jak 40 příspěvků, přičemž nejaktivnější prsty na klávesnici má jednoznačně Broněk Bandasů, který přispěl nejméně deseti články. To ovšem vypovídá i o jeho aktivním životě. Naši členové psali o horách, kdy bojovali v zimních Vysokých Tatrách, vylezli krásné cesty v Totes Gebirge a Triebener Tauern, nebo přešli hřeben Nízkých Tater (Ludvíček). Skromný článek napsal Pavel Bohuněk o krásných výstupech v Chamonix. Z klubových akcí bych vypíchl zimní metodiku v Krkonoších, jarní metodiku na zámku Bečov, přejezd (přechod) zimních Krušných hor, Novoroční ráchání nebo dosažení vrcholu věže Kořenáč na 110. výročí. Když pomínu reprezentanta Martina Jecha, který důstojně bojuje na mezinárodních kolbištích, tak můžu i zmínit zejména děvčata (Verča, Deivi, Pét'a Šiška, Hanka), která za naše barvy závodí na Kozlovské dvanáctce a osmihodinovém maratonu na lezecké stěně Aréna. Naše účast byla i na bouldercupu Sněžník. O našich akcích umíme nejen psát, ale i přednášet, když jsem s Jířou uspořádal přednášku o přechodu Korsiky. No a také píšeme o dovolených, samozřejmě lezeckých, v atraktivních destinacích jako je Francie, Itálie nebo Kalymnos. Jsem rád, že se zapojila i Radka a Jířa a jejich děti z kroužku.

Závěrem chci popřát všem velkou pohodu o Vánocích, v novém roce 2017 spoustu vylezených cest, co nejvíce času stráveného v přírodě a co nejméně politiky. A mějte na paměti, spokojená tvář vašeho blízkého a sebraná PET lahev v přírodě je víc než všechny vylezené cesty na světě :). *Blahouš*

Podzimní Chamonix

28. - 31. 10. 2016

Pavel Bohuněk

Předpověď všech myslitelných meteoserverů pro alpinisty slibovala čtyři dny krásného počasí, a tak jsme poslední říjnový víkend s Honzou Leníčkem vyrazili do Chamonix. Přidávají se k nám i kluci z Českého Ráje - Majda a Pepa. Ohledně podmínek ve stěnách si moc jistí nejsme. Všichni jsme ale dlouho nikde nebyli, takže jsme rádně natěšení.

V pátek brzy ráno parkujeme naši dodávku v Chamonix u nádraží. Pár hodin spánku, zabalit krysy na pár dní a hurá na lanovku. Lanovkou na Midi jsem jel již potřetí, ale stále je to zážitek. Nahoře je opravdu azuro, jen trošku zima. Sestupujeme známou cestou po ostrém hřebínku na ledovec do sedla pod Midi, kde stavíme základní tábor. Majda s Pepou mají

Cesta Modica-Noury, zdroj internet

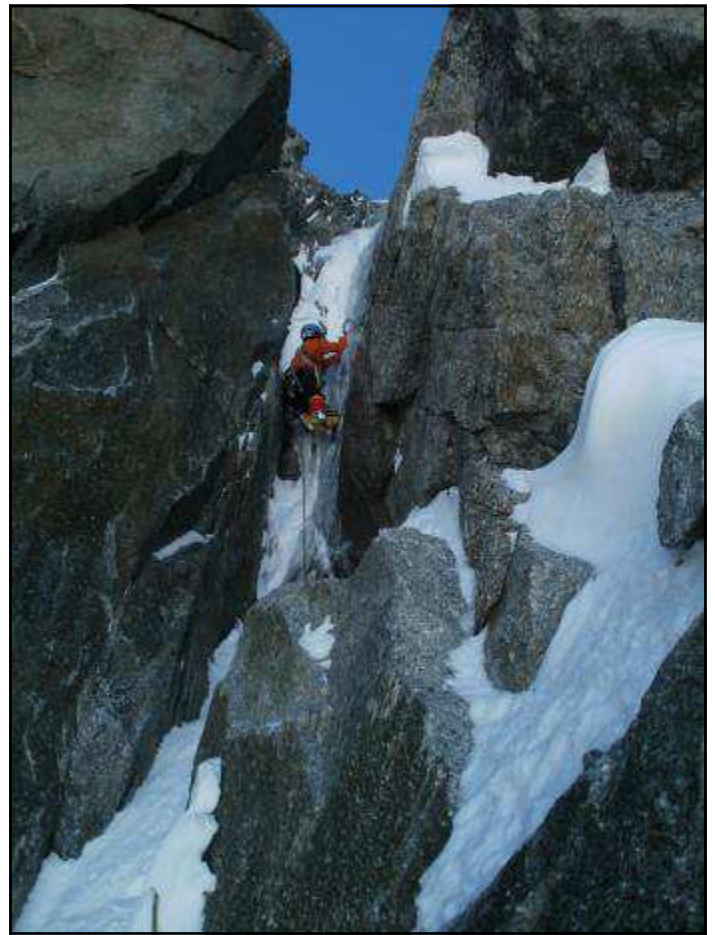
Modica - Noury první délky

skutečný abstrák, jejich stan je stále sbalený, ale kluci už jsou ve slavné Rebuffatově cestě v jižní stěně Midi. Tím se nám vysvětluje, proč s sebou táhnou lezečky. Já jsem tuto cestu lezl před osmi lety, tak dávám klukům pár rad. S Honzou se jdeme podívat pod nástup cesty Modica-Noury, kterou máme v plánu na zítra. Vede ve východní stěně Mont Blanc du Tacul. Na ledovci je dost sněhu, takže nám cesta tam a zpátky trvá asi tři hodiny.

V sobotu vstáváme ve čtyři ráno. Vítr nám zafoukal včerejší stopy, takže zase prošlapá-

Pavel v led. části Modica-Noury

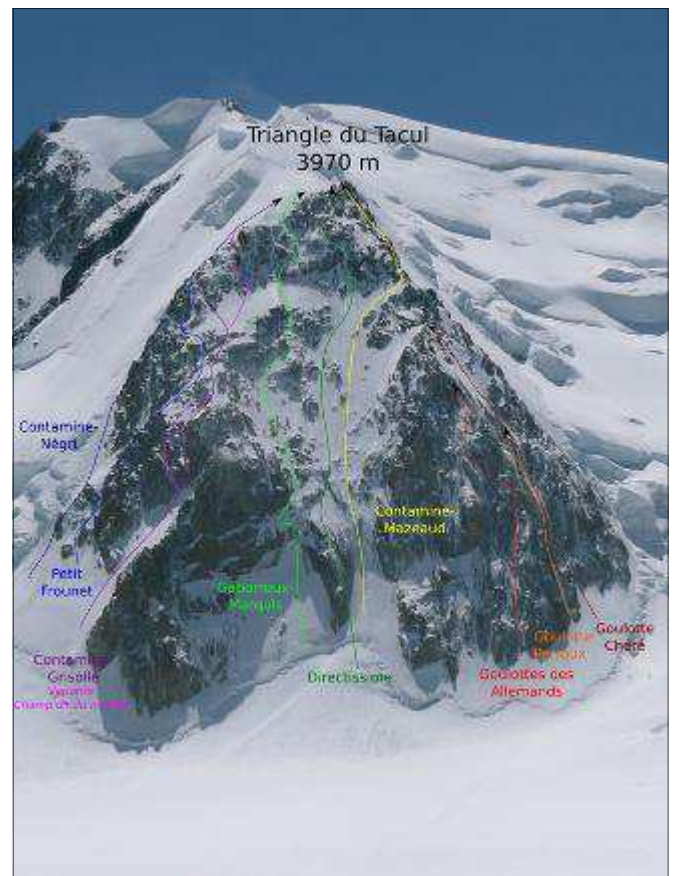

Lenin v akci - Modica - Noury

váme. Na nástupu začíná pomalu svítat. V první délce jsem nenašel štand, tak valíme současně. Trošku mě brzdí ledová stěnka s mixovým závěrem. Další čtyři délky vedou firnovým žlabem, část lezeme současně. Štandy už nacházíme. Na konci žlabu do nás už nemilosrdně pere sluníčko, tak jsme rádi, když se schováme v komíně. Z konce žlabu cesta pokračuje pěti délkami na vršek stěny. Jedná se převážně o ledové lezení. Každá délka je něčím zajímavá. Kolmý led zakončený převislou boulí, poté celá délka v tenkém ledu okořeněná několika mixy. V předposlední délce si užíváme legrace v převislém prašanu, ale to nejlepší je na závěr. Dvacet metrů v tenké glazurce. Naštěstí se to dá lézt částečně rozporem. Všechny délky se dají celkem slušně zajistit ve skále. Občas zavrtáme i něco do ledu. Štandy jsou většinou nerez. Z posledního štandu sjíždíme dolů. Po cca 1,5 hodině slaňování jsme u nástupu a u stanů jsme ještě za světla.

Další den se nám tak brzy vstávat nechce. Válíme se do devíti. Kolem nás proudí davy

Skalní pasáž cesty Allemands

lezců na Triangle du Tacul. Majda s Pepou tam včera lezli cestu Goulotte des Allemands. Prý je to super a máme to taky zkusit. Nějací místňáci říkali, že za těchto podmínek je to za M6. No, aspoň bude zábava. Pod nástup je to příjemně blízko. Všichni chodí lézt nějaký led vpravo. V naší cestě je pouze jedna dvojka. První délka vede koutem s trochou ledu zakončeným zábavným převisem. Honza se ještě musí vrátit pro frienda, kterým jsem se snažil trefit batoh z prvního štandu, a už stoupá za mnou. Druhá délka je asi nejtěžší, ale vychází na Honzu. V tenké trhlince cepíny celkem drží, nohy jsou horší. Pouze malé lištičky. Naštěstí se to dá dobře zajistit. Třetí délka začíná ledovým koutem. Led po pár metrech končí a musí se přetraverzovat pod převisem, ze kterého vede spára. Chvilí nechápu, co tam mám s těmi cepíny dělat. Nakonec zbraně putují na sedák, sundávám rukavice a dál lezu pěkně po adršpašsku, na žábu. Po dvaceti metrech spárokoutem musím

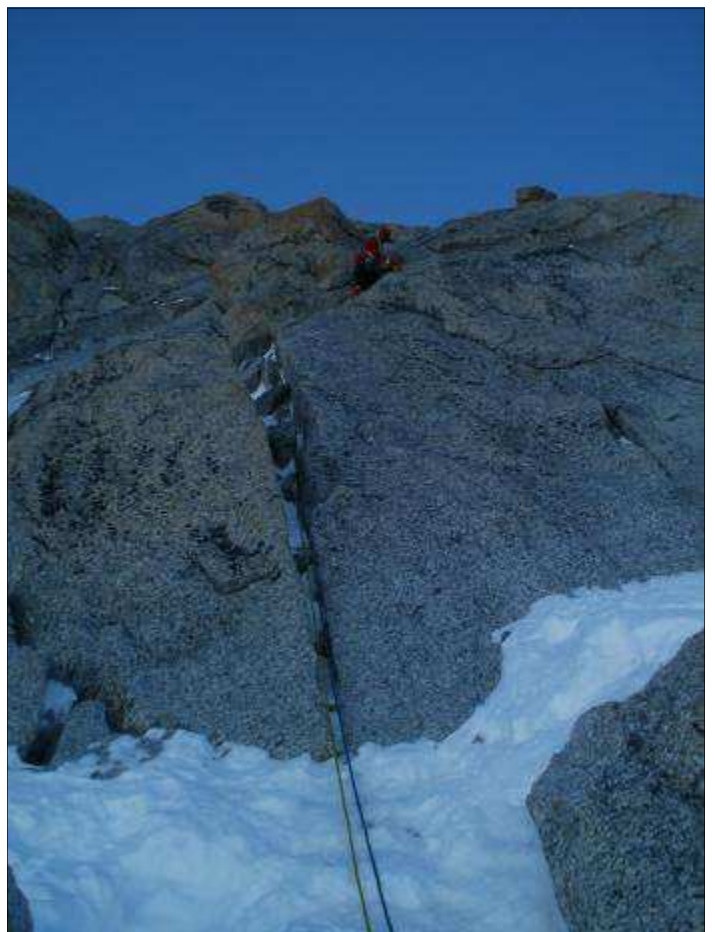

Allemands

zbraně zase použít. Poslední délka je krátký mixový koutek za odměnu. Sestupujeme opět slaněním.

Pondělí je poslední den, kdy letos jede lanovka, takže to musíme zabalit, i kdybychom nechtěli. Dvoudenní procházku po Mer de Glace na sněžnicích si rád nechám ujít. A tak opouštíme sluncem zalité hory a vydáváme se vstříc běžnému životu v údolí. *Pavel*

Allemands

Resumé

Mont Blanc du Tacul, cesta Modica-Noury, obtížnost TD+, led III 5+, 500m

Triangle du Tacul, cesta Goulotte des Allemands, obtížnost M6 (za běžných podmínek prý M1), 250m

Poslední slanění Horoklubu Chomutov

4. - 6. 11. 2016

Jířa Šťastný

Tato akce má v našem klubu již dlouhou tradici, protože jsme jí převzali ještě z předchozího oddílu, jehož jsme byli kdysi členy (HO TJ Klínovec). Tenkrát, na konci 90. let, to byla vždy velká akce, kde se scházel celý oddíl, většinou v maskách. Nezapomenout na Poslední slanění v Perštejně, kde Pepovi Macíkovi shořela na zádech andělská křídla, když předváděl vyhnání z ráje. Ale to byla jiná doba, za komančů byla spousta volného času na přípravu takových ptákovin. Dnes jsme rádi, že na Slanění dorazí aspoň 30 členů klubu, z toho dokonce pár v dobových kostýmech. Kde jsou ty doby, kdy nás bylo na Slanění v roce 1996 na Horní Blatné okolo stovky.

Kdyby chtěl někdo zavzpomínat na doby minulé, tak tady je přehled míst konání Posledních slanění, která si vybavuji:

1989 - Perštejn (restaurace U slunce)

1990 - Rájec (v hospodě Na rozcestí)

1991 - Klášterec nad Ohří (restaurace U jezu)

1992 - Perštejn (restaurace U slunce)

1993 - Ostrov (v kempu u Janišků)

Páteční večírek

Pepíno v sukni

1994 - Ostrov (na sále Drahstavu)

1995 - Kozelka (horolezecká chata) viz. [článek v kronice](#)

1996 - Horní blatná (hotel Modrá hvězda) viz. [článek v kronice](#)

1997 - Pyšná - Kočka (původní hospoda Chartařka) viz. [článek v kronice](#)

1998 - Vejprty (Kulturní a společenské středisko) viz. [článek v kronice](#)

1999 - Vojkovice (hospoda Ve mlýně) viz. [článek v kronice](#)

Sobotní soutěž

- 2000 - Lesná (horský hotel)
 2001 - Dubina (hostinec U Dvořáků) viz. [článek v kronice](#)
 2002 - Rašovice (restaurace Na vyhlídce)
 2003 - Bořeň (chata pod Bořením)
 2004 - Perštejn (Selský dvůr)
 2005 - Pernink (restaurace Plzeňka)
 2006 - Svahová (horský hotel)
 2007 - Hora Sv. Kateřiny (restaurace Horský domov)
 2008 - České Hamry (hotel Habsburk) viz. [článek v kronice](#)
 2009 - Velichov (hospoda U lípy) viz. [článek v kronice](#)
 2010 - Mariánská u Jáchymova (horská chata Lesanka) viz. [článek v kronice](#)
 2011 - Nová ves v horách (restaurant Pod lípou) viz. [článek v kronice](#)
 2012 - Karlovy Vary (pension Hubertus) viz. [článek v kronice](#)
 2013 - Mikulov u Litvínova (hotel Cepín)
 2014 - Nové Hamry (Hotel Seifert)
 2015 - Perštejn (Pivovar Chalupník)
 2016 - Místo u Chomutova (hostinec U Soukupů)

Symbolické poslední slanění

A jaké bylo to letošní Slanění v Místě? Říkali jsme si, že když ho uděláme blíž k Chomutovu, tak třeba přijde více lidí. Ale jak se ukázalo, není to pravda. Kdo přijít chce, tak je mu jedno, kde se Poslední slanění koná, protože přijede i 100 km, zatímco kdo přijet nechce, tak stejně zůstane doma a najde si nějakou výmluvu.

Na tradičním pátečním večírku nás tedy bylo 18 členů klubu a asi dalších 15 kamarádů, kteří přijeli z různých koutů naší vlasti. Letošní „kytarořev“ byl trochu hektický, protože scházela Lubošova basa, ale housle byly opět perfektní. A tak se zpívalo, tančilo, klábosilo až do pozdních večerních nebo spíš časných ranních hodin. Sobotní bojovou hru jsme letos chtěli pojmout trochu jinak, protože vloni se nám děti dost nudily, když dospělí soutěžili, ale protože

Děti při soutěže

Táborák u skal

letos na hru moc dětí nepřišlo, tak vše sklouzlo do vyjetých kolejí. Sraz byl v poledne na parkovišti u Hasištejna, kde někteří spali. Po rozdělení do dvou družstev jsme vyrazili na první soutěžku, která byla hned u hradu. Úkolem bylo identifikovat a nahlásit předměty, které nepatří do lesa. Jelikož ale někteří moc nedávali při vysvětlování pozor, tak vznikaly celkem vtipné situace, zejména z řad našich policistů. Další soutěžka byla o kousek dál, u hotelu. Zde musel každý házet obručí na kolíky na co nejméně hodů. Pak jsme popošli do lesa, kde byla další soutěž, spočívající v přenášení papírků pomocí brček. O kousek dál již byla poslední soutěžní disciplína, a sice trefování pohybujiícího se cíle naslepo, což se dětem moc líbilo. Pak už jsme došli ke skalnímu útvaru List, kde holky mezitím rozdělaly oheň a všichni si zde mohli upéct buřty a ohřát se. Kdo chtěl, tak si zašel na skálu slanit, bylo zde již tradičně připraveno konopné lano.

Před setměním se většina lidí

přesunula do hospody, kde bylo možné si objednat jídlo. Za chvíli dorazila i kapela Album a tradiční „Horobál“ mohl začít. Poměrně velký parket byl za chvíli příjemně zaplněn. Na sále jsem napočítal asi 30 členů klubu a dalších asi deset kamarádů z jiných oddílů či měst. Zábavu hodně rozproudil Míra Kuželka se svou kapelou Truet a písněmi Petra Kalandy. Vel-

kou atrakcí byl také Pepíno ve skotské sukni a Ještěr se svou sice krátkou, ale údernou striptýzovou vložkou. Samozřejmě, že nemohlo chybět tradiční podlézáni stolu, které se ale letos moc nepovedlo, protože stoly na sále byly dost chatrné a hrozilo jejich zničení. Zábava se opět protáhla několik hodin po půlnoci a bylo jako vždy velmi veselo.

Tak ahoj zase za rok, snad nás bude víc.

Jířa

Míra Kuželka a Truet

Očista do čista aneb kdo nečistí, at' neleze!

Milan "Svinčo" Svinařík

Volně navazuji na Blážův článek ze zářijové Mantany, ve kterém inzeroval očistu jedné krušnohorské pidioblasti z recese nazvané Bohuňkovy skály. Ono totiž těch oblastí, které během jedné sezóny projdou částečnou nebo úplnou očistou, je mnohem víc. Jen se o tom neví, což je možná škoda. Ona totiž příroda je mocná čarodějka a sotva jednu oblast dočistíte, další dvě zarostou. Je to nekonečný příběh s pilkou a kartáčem v ruce. Práce dnešních správců skal v Krušných horách už dávno není jen o vrtačce. Ted' mě napadá, že možná ti služebně mladší lezci nemají o údržbě skal a jejich správcích ani ponětí. Takže jen na vysvětlenou pro ně dodávám, že správci skal nejsou zaměstnanci ČHS (Českého horolezeckého svazu) ani majitelé skal. Je to jen parta dobrovolníků, kteří se o skalky starají v duchu stanovených pravidel. Oficiálně v rámci struktury ČHS nesou status OVK (oblastní vrcholová komise), ale myslím si, že „správci skal“, je výstižnější název. Kdo kde spravuje je možné se dočíst na WEBu ČHS. Formální zástitu a materiální pomoc jim poskytuje ČHS, případně jejich mateřský oddíl a nezřídka vlastní peněženka. No a ted' zpátky k tématu očištěných skal. Z cca 20 oblastí a oblastiček v našem revíru, které prošly v poslední době deratizační kůrou, jsem vybral tři, které určitě stojí za návštěvu, než si je džungle vezme zpět. Berte to tedy jako pozvánku na místa, která jsou už sama o sobě zajímavou turistickou destinací a navíc mají nezanedbatelný lezecký potenciál.

KÁLECKÁ STĚNA

Kálecká stěna patří k těm větším oblastem jak svoji výškou, tak počtem cest, které nabízí. Navíc její chytovatá struktura činí tamní lezení velmi příjemným. Znovuzrození Kálecké stěny proběhlo ve třech etapách v letech 2014 až 2016, kdy byly skalní stěny a přilehlý prostor zbaveny náletových dřevin. Nad rámec údržby zde vznikly dvě nové těžší cesty s fixním jištěním a oblast je tak bohatší o dva nýty. Že se jedná o příjemnou skalní oblast, dosvědčuje fakt, že jí letos dvakrát navštívily děti z horokroužku, a že se jim zdejší lezení líbilo.

GORILA U KLÍNOVCE

Jedinou skálu, kterou v blízkém okolí nejvyššího vrcholu Krušných hor najdete, je Gorila. Je to jen osamělý malý skalní masív, vyčnívající z postranního hřebenu nad údolím Klínoveckého potoka v nadmořské výšce 955m. Tato skalka je zanesena i v oficiálních mapách na internetu (SEZNAM.cz) a kuriózní na tom je to, že jméno Gorila jí dal náš předseda, když jí před mnoha lety objevil na svých toukách. A tak se jméno skalky z vrcholové knížky dostalo nejprve do horelažského průvodce a posléze i do turistických map. Oblast prošla v roce 2014 větší očištěnou od náletových dřevin, přibyly dvě těžší cesty s fixním jištěním a byl osazen slaňák. I když se jedná o osamělou malou skalku, tak stojí určitě za návštěvu. Krásná přírodní scenérie v kombinaci s chytovatou strukturou skály je zárukou lahůdkového lezení v srdci Krušných hor. Skalka je též často navštěvována turisty a keškaři.

SFINGY U MĚDĚNCE

Přírodní památka Sfingy u Měděnce jsou tak krásné a tak známé skalky, že je to až na škodu. Jelikož je to k nim od auta jen pouhých pár desítek metrů, jsou hojně navštěvovány turisty. Tak není divu, že zde každý rok posbíráme pytle odpadků. Jednou jsme tu našli i starou televizi, jindy zase pohřební urnu. V roce 2015 byly skalní stěny i přilehlé okolí zbaveny náletových dřevin.

O sběru odpadků již byla řeč, ty průběžně sbíráme každý rok. Tahle skála má dlouhou horolezeckou tradici. Na zdejší hrubozrnné ortorule vyrostlo jádro nynějšího Horoklubu Chomutov. V současnosti zde sbírají své lezecké zkušenosti děti z našeho horokroužku. Sfingy nabízí spoustu lehkých výstupů s nádhernými výhledy do údolí Ohře a na protější Doupovské hory. Senzibilové tvrdí, že jde o místo se silným výskytem pozitivní energie.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří při údržbě našich skal pomohli či pomáhají. Záměrně nikoho nejmenuji, abych na někoho nezapomněl. Bližší údaje k uvedeným skalám lze najít v horolezeckém průvodci Krušných hor, případně ve vrcholových knížkách. A úplně na závěr - ten nadpis je nadsázka. Ale když sem tam seberete nějakou tu petku v lese, bude to fajn.

LdS

Možná přijde i Mikuláš

Horoklub Chomutov vás srdečně zve dne 6.12.2016 od 17:00 do 18:30 do tělocvičny Gymnázia Kadaň na mikulášskou nadílku. Čerti, andělé, soutěže, dobroty - vlastní, nedobroty, všechno máme.

VV Horoklubu

NOVOROČNÍ RÁCHÁNÍ 2017 aneb sejdem se na molu!

1. ledna
2017
14:00

Přátelé a kamarádi, jménem Horoklubu Chomutov vás srdečně zveme do chladných vod Kamencového jezera na společné smývání stresů roku 2016. Sraz v 13:30, táborák pro všechny, různé dobroty vítány, svařák a burty zajištěny.

PROSINEC 2016

2. 12. 17:00 - 21:00 - 3. kolo LAJ Bouldering Session

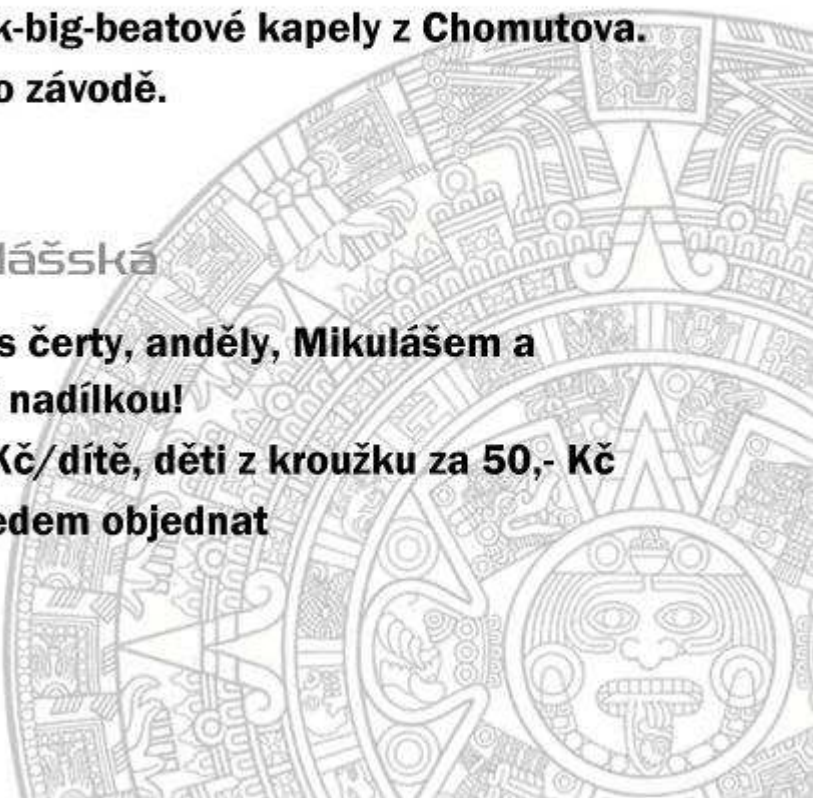
- **Otevřený závod v boulderingu ze série LAJ Bouldering Session.**
- **Více na www.lezecka-arena.cz**

2. 12. 20:30 - Primitiv akustik

- **Koncert funk-big-beatové kapely z Chomutova.**
- **Afterparty po závodě.**

5. 12. 19:00 - Mikulášská

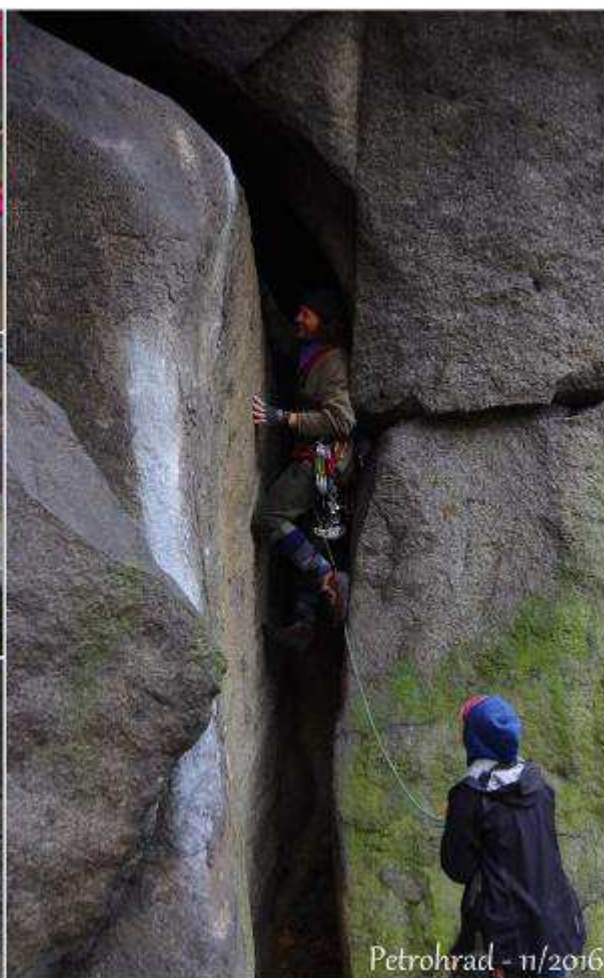
- **Mikulášská s čerty, anděly, Mikulášem a samozřejmě nadílkou!**
- **Cena 100,- Kč/dítě, děti z kroužku za 50,- Kč**
- **Nutno se předem objednat**

Co kdo s kým, kdy, kde, jak a komu v listopádu 2016

Pavel "Párek" Suchopárek

- 2.11. Blagodanič Dospárkyčastonahlížič spolu s Dickem působí na Petráči. Samozřejmě prší.
- 3.11. Poslední pěkný den Blagodanič Sbouldřicípolesíchšmejdič navštěvuje Nízké skály pod Vysokou.
- 5.11. V restauraci U Soukupů v Místě se konalo Poslední slanění Horoklubu Chomutov, kterého se zúčastnilo asi 40 členů klubu a spousta dalších kamarádů. Sem tam někdo i l lezl -Broněk si dal např. cestu Chut' přežít na Sosnovou
5. - 9.11. Gran Paradiso 4061m, Itálie - Ota a spol.
P.S. Vyhlašuji konkurz na nové osazenstvo Berlinga. Nehlaste se všichni, ale aspoň někdo by mohl. Další pravidelné výjezdy do Alp začínají v březnu.
- 13.11. Happy a Urbani si užili první sníh na Lesné, když se šli s dětmi projít na Medvědí skálu.
- 14.11. Celkem početná skupinka se schází na Petráči - Kubla, Editka, Neníčko, Přemda, man-

želé Svinaříkovi a Blagodanič Dospárkyčostonahlížič.

17.11. Osm běžců a asi 20 dalších lidí se zúčastnilo již 13. ročníku Běhu na Jedlák.

Jako první muž byl v cíli Hynek Urban, ženskou kategorii ovládly tradičně Šišky.

27.11. Boulder team kolem Milana Svinaříka provádí gymnastiku na Sněžníku.

Blagodanič Zklamanič s rodinkou a Kublou provádí terénní průzkum objevené pyramidy v Orasíně.